

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU
Varaždin, Braće Radić 2

Broj: 24 GŽ-2875/15-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Varaždinu, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Dubravke Bosilj, kao predsjednice vijeća te Nade Krnjak, kao članice vijeća i sutkinje izjaviteljice i Tanje Novak-Premec, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja IZI-COMMERCE d.o.o., OIB:18767390443, Mursko Središće, Frankopanska 8, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Golubiću, odvjetniku u OD Golubić i Šikić j.t.d. iz Čakovca, protiv I. tuženice ŽELJKE PLAVEC, OIB:63473808369 iz Varaždina, 22. rujna 1991. br. 6, II. tuženika MILJENKA PLAVECA, OIB:06796000050 iz Varaždina, Harambašićeva 30/a i III. tuženika STJEPANA PLAVECA, OIB:32673866197 iz Varaždina, Jalkovečka 52, zastupanih po punomoćniku Franji Šebijanu, odvjetniku iz Varaždina, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Varaždinu broj 20 P-1067/13-18 od 23. rujna 2015.g., u sjednici vijeća održanoj dana 05. travnja 2017. g.

p r e s u d i o   j e :

Žalba tuženika djelomično se odbija kao neosnovana, a djelomično se prihvaća te se presuda Općinskog suda u Varaždinu broj 20 P-1067/13-18 od 23. rujna 2015. g.:

-djelomično **preinačuje** u toč. II/ izreke u dijelu kojim je tuženicima naloženo trpjeti namirenje tužiteljeve tražbine iz vrijednosti nekretnine upisane u zk. ul. 1344. ko. Poljana Biskupečka, čest. broj 220/1 ulica A. Kovačića, livada A. Kovačića površine 1089 m², radi namirenja zateznih kamata na iznos od 51.671,31 kn tekućih od 10. lipnja 2006.g. do namirenja te se u tom dijelu **odbija** tužbeni zahtjev tužitelja;

-potvrđuje u toč. I/ izreke, u preostalom dijelu toč. II/ izreke te odluci o troškovima postupka u toč. III/ izreke.

Nepobijano rješenje kojim je određen upis zabilježbe spora ostaje neizmijenjeno.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u toč. I/ utvrđeno je da tražbina tužitelja osigurana založnim pravom uknjiženim na teret nekretnine upisane u z.k. ul. 1344 k.o. Poljana Biškupečka, čkbr. 220/1 ulica A. Kovačića, livada ulica A. Kovačića površine 1089 m², na temelju rješenja Općinskog suda u Varaždinu broj Z-7210/06 iznosi 51.671,31 kn uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od 10. lipnja 2006.g. do 31. srpnja 2007.g., po stopi od 15% godišnje, a od 1. siječnja 2008.g., do isplate, po kamatnoj stopi sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i Odluci Hrvatske narodne banke po važećoj eskontnoj stopi i to po stopi koja se dobije uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena.

Toč. II/ izreke tuženici su dužni trpjeti namirenje tužiteljeve tražbine u iznosu od 51.671,30 kn uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od 10. lipnja 2006.g. do 31. srpnja 2007.g., po stopi od 15% godišnje, a od 1. siječnja 2008.g., do isplate u visine eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena, te troškova ovog postupka iz vrijednosti nekretnine upisane u z.k. ul. 1344 k.o. Poljana Biškupečka, čkbr. 220/1, ulica A. Kovačića, livada ulica A. Kovačića, površine 1089 m², u roku 15 dana.

Toč. III/ izreke naloženo je tuženicima da tužitelju naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 9.566,50 kn, u roku 15 dana.

Ujedno je u dijelu prvostupanjske odluke rješenjem određen upis zabilježbe spora po tužbi tužitelja protiv tuženika uz nalog z.k. odjelu Općinskog suda u Varaždinu, za upis zabilježbe.

Prvostupanjsku presudu pravodobnom žalbom pobijaju tuženici zbog apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba usvoji na način da se tužitelja odbije sa postavljenim tužbenim zahtjevom i obveže ga na plaćanje prouzročenog parničnog troška. Iz žalbenih navoda razvidno je da tuženici ne osporavaju prvostupanjsku odluku u dijelu kojim je rješenjem određen upis zabilježbe spora.

Na žalbu nije odgovoreno.

Žalba tuženika djelomično je osnovana.

Predmet spora je hipotekarna tužba tužitelja radi ostvarenja tužiteljeva založnog prava upisanog na nekretnini tuženika u svrhu namirenja tim zalogom osiguranog potraživanja.

Provedenim dokazima prvostupanjski sud utvrdio je da su tužitelj i tvrtka TP-MIŽES d.o.o., čiji je direktor bio III. tuženik, 27. rujna 2000.g. sklopili ugovor kojim se tužitelj obvezao isporučivati tvrtki TP-MIŽES d.o.o. robu iz svog asortimana dok se TP-MIŽES d.o.o. obvezala vršiti prodaju te robe u svom poslovnom prostoru u ime i za račun tužitelja, kojim je ugovoreno da će se radi osiguranja potraživanja tužitelja u iznosu od 250.000,00 kn za preuzetu robu osnovati založno pravo na nekretnini tuženika te da je osnovom te ugovorne odredbe na temelju založne izjave III. tuženika od 15. studenog 2006.g. na nekretnini tuženika rješenjem Općinskog suda u Varaždinu broj Z-7210/06 uknjiženo pravo zalogu u iznosu od 250.000,00 kn sa kamatom, naknadama i troškovima za korist tužitelja. Poslovna suradnja između tužitelja i TP-MIŽES d.o.o. raskinuta je tijekom 2005.g., a 12. prosinca 2005.g. III. tuženik kao direktor TP-MIŽES d.o.o. potpisao je potvrdu – priznanicu o dugovanju TP-MIŽES d.o.o. prema tužitelju u iznosu od 51.671,31 kn koji iznos se obvezao namiriti najkasnije u roku od 180 dana.

Tijekom postupka bila je sporna visina tražbine tužitelja, obzirom na tvrdnju III. tuženika da je priznanicu od 12. prosinca 2005.g. potpisao pod prisilom i prijetnjom od strane direktora tužitelja i da dugovanje iznosi 21.000,00 kn te je na njegov prijedlog određeno knjigovodstveno-financijsko vještačenje koji dokaz sud nije proveo zbog neplaćanja predjuma za troškove vještačenja. Stoga je prvostupanjski sud, visinu tužiteljeve tražbine utvrdio temeljem potvrde III. tuženika od 12. prosinca 2005.g. kojim isti potvrđuje da potraživanje tužitelja na taj dan iznosi 51.671,31 kn te se isto obvezuje podmiriti najkasnije u roku od 180 dana.

Prvostupanjski sud prigovor zastare namirenja zateznih kamata odbio je kao neosnovan pozivom na odredbu čl. 222. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 i 41/08) navodeći da isti nije osnovan iz razloga jer je temeljem založne izjave upisano založno pravo i u odnosu na kamate, naknadu i troškove te da bi prigovor zastare u odnosu na namirenje kamata bio osnovan jedino u slučaju da je založnim pravo osigurano samo glavnično potraživanje, a ne i kamate i troškovi.

S obzirom na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud primjenom odredbe čl. 297. st. 1., čl. 298. st. 1. i čl. 336. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 - dalje: ZV) tužbeni zahtjev tužitelja ocijenio je osnovanim te ujedno rješenjem na prijedlog tužitelja primjenom odredbi čl. 81. i 82. Zakona o zemljišnim knjigama (NN 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04 107/07, 152/08, 126/10, 55/13, 60/13 - dalje: ZZK) odredio upis zabilježbe spora.

Tuženici u žalbi osporavaju utvrđenu visinu tražbine tužitelja smatrajući da je primjenom odredbi čl. 219. i čl. 221.a ZPP-a na tužitelju bio teret dokazivanja osnove i visine tražbine, koja se prema njihovom mišljenju obzirom da je tužitelj pravna osoba može dokazivati jedino knjigovodstvenim ispravama. U odnosu na prigovor zastare smatraju da se zastarjele kamate ne mogu namiriti iz opterećene stvari.

Obzirom na iznijeti sadržaj žalbe u kojoj se tuženici pozivaju i na žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka ne navodeći o kojoj bi se bitnoj povredi radilo i u čemu se ista sastoji ovaj sud pobijanu presudu ispitao je po službenoj dužnosti na temelju čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN.53/91; 91/92; 112/99; 88/01; 117/03, 88/05; 2/07-odluka US RH; 84/08; 96/08-odluka US RH; 123/08-ispravak; 57/11; 148/11-pročišćeni tekst; 25/13; 89/14 - odluka US RH - dalje ZPP) prilikom kojeg ispitivanja je utvrđeno da nije ostvarena niti jedna od apsolutno bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a.

Visinu tražbine prvostupanjski je sud pravilno utvrdio na temelju potvrde – priznanice od 12. prosinca 2005.g. kojom je III. tuženik kao direktor TP-MIŽES d.o.o. potvrdio da njegova tvrtka s tim danom tužitelju duguje iznos od 51.671,31 kn koju se obvezao podmiriti po odobrenom kreditu ili najkasnije u roku od 180 dana, a to imajući u vidu da tuženici nisu omogućili izvođenje dokaza knjigovodstveno-financijskim vještačenjem pa tuženici neosnovano prigovaraju visini tražbine tužitelja utvrđenoj toč. I/ izreke pobijane presude.

Osnovano međutim tuženici ukazuju da je u dijelu kojim im je naloženo namirenje tužiteljeve tražbine s osnova zateznih kamata prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

Naime, čl. 222. st. 1. ZOO-a propisano je da kad protekne vrijeme zastare, vjerovnik čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u rukama ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi, a st. 2. istog članka propisano da se zastarjela tražbina kamata i drugih povremenih davanja ne može namiriti ni iz opterećene stvari.

Tražbina tužitelja dospjela je 10. lipnja 2006.g. što znači da je obzirom je tužba podnesena 9. srpnja 2013.g. glavna tražbina tužitelja, a radi se o tražbini iz ugovora o prometu robe, zastarjela, jer je od dospjeća do podnošenja tužbe protekao zastarni rok od tri godine propisan čl. 228.st.1. ZOO-a. Budući da je tražbina tužitelja osigurana založnim pravom upisanim u zemljišnoj knjizi tužitelj ima pravo namirenja zastarjele glavne tražbine za razliku od zastarjelog potraživanja s osnova kamata koje se sukladno odredbi čl. 222. st. 2. ZOO-a ne mogu namiriti ni iz založene nekretnine.

Iz navedenih razloga valjalo je temeljem odredbe čl. 373. toč. 3. ZPP-a preinačiti prvostupanjsku presudu u toč. II/ izreke u dijelu kojim je

Broj: 24 GŽ-2875/15-2

tuženicama naloženo trpjeti namirenje tužiteljeve tražbine s osnova zateznih kamata tekućim od 10. lipnja 2006.g. do namirenja te u tom dijelu odbiti tužbeni zahtjev tužitelja, a u preostalom dijelu toč. II/ izreke kao i toč. I/ izreke osnovom čl. 368. st. 1. ZPP-a potvrditi prvostupanjsku presudu.

Kako su tuženici nakon djelomičnog preinačena pobijane presude u sporu uspjeli samo u odnosu na namirenje zateznih kamata koje se u smislu odredbe čl. 35. st. 1 ZPP-a ne uzimaju o obzir pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora, tuženici ne ostvaruju pravo na troškove postupka, radi čega je potvrđena i odluka o troškovima postupka u toč. III. izreke pobijane presude koju tuženici pobijaju tek načelno za slučaj uspjeha sa žalbom u odnosu na glavnu stvar.

Nepobijano rješenje kojim je određen upis zabilježbe spora ostaje neizmijenjeno.

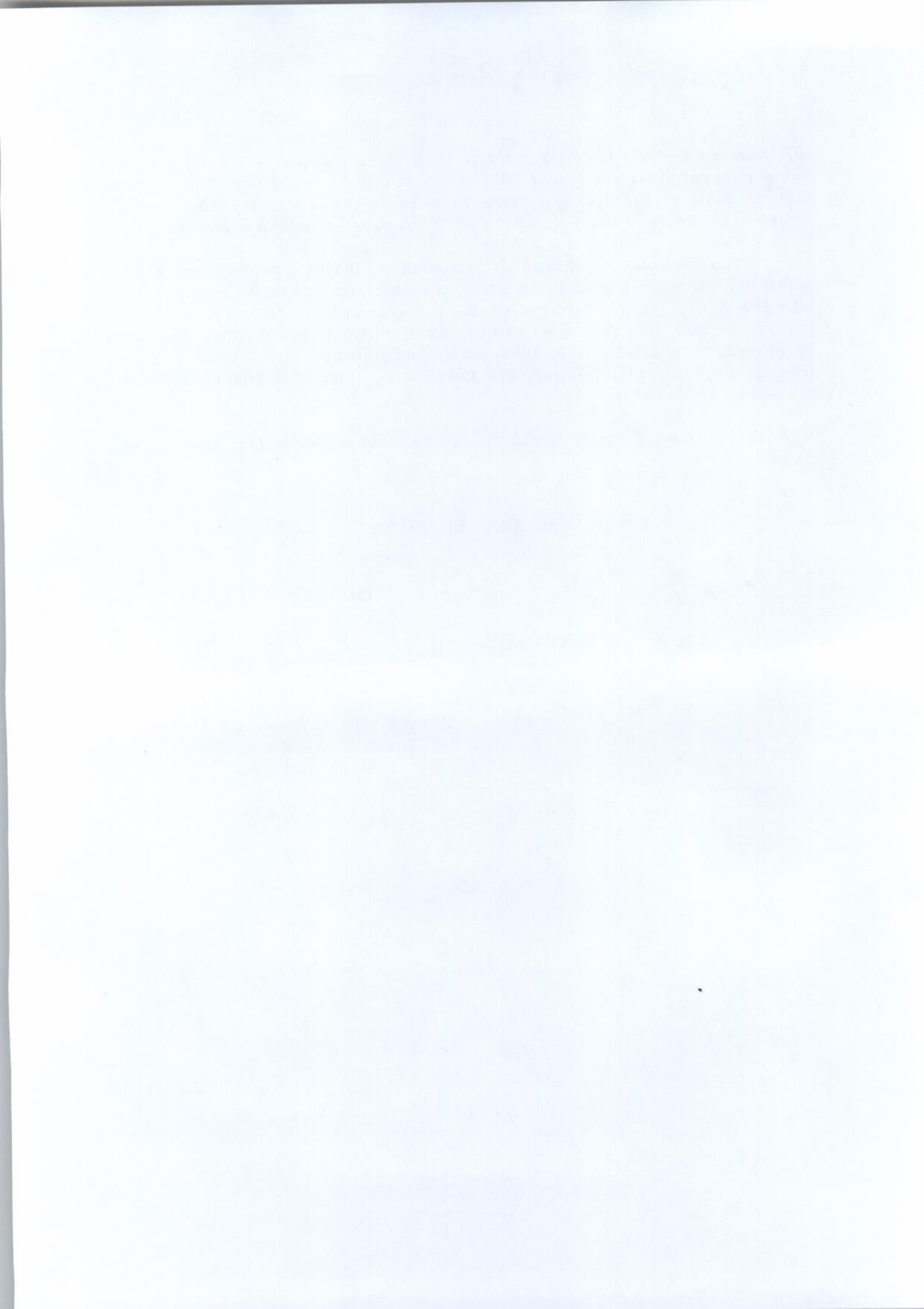
U Varaždinu, 5. travnja 2017.g.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Dubravka Bosilj v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik
Upraviteljica sudske pisarnice
Mirjana Badanjak

(a)

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VARAŽDINU
Braće Radića 2, Varaždin

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Općinski sud u Varaždinu, po sucu toga suda Lidiji Krašek, u pravnoj stvari tužitelja IZI-COMMERCE d.o.o. OIB:18767390443, iz Murskog Središća, Frankopanska 8, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Golubiću, odvjetniku u OD Golubić i Šikić j.t.d., Čakovec, Vladimira Nazora 18, protiv I. tužene Željke Plavec OIB 63473808369 iz Varaždina, 22. rujna 1991. br. 6, II. tuženika Miljenka Plavec OIB 06796000050 iz Varaždina, Harambašićeva 30/A i III. tuženika Stjepana Plavec OIB 32673866197 iz Varaždina, Jalkovečka 52, svi zastupani po punomoćniku Franji Šebijanu, odvjetniku iz Varaždina, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 07. rujna 2015. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja, te objave presude dana 23. rujna 2015. godine

presudio je

I/ Utvrđuje se da tražbina tužitelja IZI-COMMERCE d.o.o. OIB:18767390443, iz Murskog Središća, Frankopanska 8 osigurana založnim pravom uknjiženim na teret nekretnine upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Varaždinu u z.k. ul. 1344 k.o. Poljana Biškupečka čkbr. 220/1 ulica A. Kovačića, livada ulica A. Kovačića površine 1089 m² na temelju rješenja Općinskog suda u Varaždinu broj Z-7210/06 iznosi 51.671,31 kn (pedesetjednatisućašestosedamdesetjednaka i tridesetjednaka) uvećana za zakonske zatezne kamate tekuće od 10. lipnja 2006.g. do 31. srpnja 2007.g. po stopi od 15% godišnje, a od 01. siječnja 2008.g. do isplate po kamatnoj stopi sukladno odredbi čl. 29 st. 2. Zakona o obveznim odnosima i Odluci Hrvatske narodne banke po važećoj eskontnoj stopi i to po stopi koja se dobije uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena.

II/ Tuženici Željka Plavec OIB 63473808369 iz Varaždina, 22. rujna 1991. br. 6, Miljenko Plavec OIB 06796000050 iz Varaždina, Harambašićeva 30/A i Stjepan Plavec OIB 32673866197 iz Varaždina, Jalkovečka 52 dužni su trpjeti namirenje tužiteljeve tražbine u iznosu od 51.671,31 kn (pedesetjednatisućašestosedamdesetjednaka i tridesetjednaka) uvećanu za zakonske zatezne kamate tekuće od 10. lipnja 2006.g. do 31. srpnja 2007.g. po

stopi od 15% godišnje, a od 01. siječnja 2008.g. do isplate po kamatnoj stopi sukladno odredbi čl. 29 st. 2. Zakona o obveznim odnosima i Odluci Hrvatske narodne banke po važećoj eskontnoj stopi i to po stopi koja se dobije uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena kao i troškova ovog postupka iz vrijednosti nekretnine upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Varaždinu u z.k. ul. 1344 k.o. Poljana Biškupečka čkbr. 220/1 ulica A. Kovačića, livada ulica A. Kovačića površine 1089 m², a to u roku od 15 dana.

III/ Nalaže se tuženicama da tužitelju na ime troškova ovog postupka isplate iznos od 9.566,50 kn (devettisućapetstošezdesetšestkuna i pedeset lipa), a to u roku od 15 dana.

riješio je

I/ Određuje se upis zabilježbe spora po tužbi tužitelja IZI-COMMERCE d.o.o. OIB:18767390443, iz Murskog Središća, Frankopanska 8 protiv tuženika Željke Plavec OIB 63473808369 iz Varaždina, 22. rujna 1991. br. 6, Miljenka Plavec OIB 06796000050 iz Varaždina, Harambašićeva 30/A i Stjepana Plavec OIB 32673866197 iz Varaždina, Jalkovečka 52 od 09.07.2013.g. na nekretnini čkbr. 220/1 upisane u z.k. ul. 1344 k.o. Poljana Biškupečka.

II/ Nalaže se z.k. odjelu Općinskog suda u Varaždinu da izvrši upis zabilježbe iz točke I/ izreke ovog rješenja.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio ovome sudu tužbu protiv tuženika u kojoj navodi da je temeljem ugovora od 27.09.2000.g. te založne izjave od 15.11.2006.g. na teret nekretnine upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Varaždinu u z.k. ul. 1344 k.o. Poljana Biškupečka čkbr. 220/1 površine 1089 m² uknjiženo založno pravo za iznos od 250.000,00 kn s kamatama, naknadama i troškovima, a temeljem polovnog odnosa između tužitelja i TP-MIŽES d.o.o. Varaždin, Jalkovečka 52, a nositelj tog prava je tužitelj. Uknjižba založnog prava je dopuštena temeljem rješenja Općinskog suda u Varaždinu br. Z-7210/06. Inače ugovorom od 27.09.2009.g. se tužitelj obvezao TP-MIŽES d.o.o. isporučivati robu, a društvo TP-MIŽES d.o.o. se obvezalo vršiti prodaju robe za račun i u ime tužitelja, dok je sav ostvaren prihod pripadao tužitelju. Potraživanje tužitelja prema TP-MIŽES d.o.o. temeljem naprijed naznačenog ugovora iznosi 51.671,31 kn uz pripadajuće zakonske zatezne kamate tekuće od 10.06.2006.g. TP-MIŽES d.o.o. je dug priznalo dana 12.12.2005.g. potpisom potvrde-priznanice u iznosu od 51.671,31 kn i obvezalo se platiti ga najkasnije u roku od 180 dana tj. do 10.06.2006.g. Međutim to se do danas nije učinilo pa je stoga tužitelj i podnio ovu tužbu. Uz tužbu je tužitelj zatražio da se u ovom predmetu odredi i zabilježba ovog spora upisom u zemljišne knjige Općinskog suda u Varaždinu u z.k. ul. 1344 na čkbr. 220/1, a to sukladno odredbi iz čl. 81 i 82 Zakona o zemljišnim knjigama.

U odgovoru na tužbu tuženici su se u cijelosti usprotivili tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja. Međutim priznali su postojanje ugovora od 27.09.2000.g. i sadržaja kako je to naznačeno i u tužbi. Međutim naveli su da je sva prodana roba plaćena prema ugovorima

isključivo na žiro-račun tužitelja tako da smatraju da ne postoji nikakvo dugovanje TP-MIŽES d.o.o. prema tužitelju. Vezano na potvrdu od 12.12.2005.g. tuženici tvrde da se prema toj potvrdi tužitelj trebao naplatiti s računa društva TP-MIŽES d.o.o., a to tužitelj nije niti učinio jer niti ne postoji nikakvo dugovanje. Dakle, tuženici tvrde da tužitelj nema nikakvo potraživanje prema TP-MIŽES d.o.o. s time da se to društvo sukladno sadržaju ugovora od 27.09.2000.g. brinulo i za naplatu prodane robe kao i što je obavještavalo tužitelja o slanju opomena odnosno pokretanja postupaka prema dužnicima-kupcima. Nakon prekida suradnje TP-MIŽES d.o.o. je vratilo svu neprodanu robu tužitelju. Osim toga tuženici su istaknuli i prigovor zastare potraživanja tužitelja te se pozvali na odredbu iz čl. 222 Zakona o obveznim odnosima prema kojoj odredbi se zastarjela tražbina kamata ne može namiriti iz opterećene stvari tako da tužitelj nema niti pravo na kamatu od 10.06.2006.g. te su konačno tuženici konačno predložili da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan. Što se tiče prijedloga za upis zabilježbe spora na isti se tuženici nisu uopće očitovali.

Tijekom dokaznog postupka sud je prije svega saslušao direktora tužitelja Ivana Mikulića te III. tuženika osobno, a izvršio je i uvid u z.k. izvadak iz z.k. ul. 1344 k.o. Poljana Biškupečka sa listova 3 i 4 spisa, presliku ugovora od 27.09.2000.g. sa lista 5 spisa, u presliku založne izjave od 15.11.2006.g. sa lista 6 spisa, zatim u presliku potvrde-priznanice od 12.12.2005.g. sa lista 7 spisa, u presliku ugovora o prodaji robe na kredit sa listova 13-16 spisa, u presliku dopisa sa lista 17 spisa te u presliku bilješke sa lista 27 spisa.

Na temelju tako provedenih dokaza ocjenjujući sve zajedno i svakog posebno, a to temeljeni odredbe iz čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Nar. nov. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 38/01, 117/03, 88/05, 02/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13- dalje ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

Iz provedenih dokaza sud je utvrdio da je postojao obvezno pravni odnos između trgovačkih društava i to ovdje tužitelja te TP-MIŽES d.o.o. čiji je direktor bio ovdje III. tuženik, a to temeljem ugovora od 27.09.2000.g. Prema tom ugovoru se ovdje tužitelj obvezao isporučivati TP-MIŽES d.o.o. robu iz svog asortimana dok se TP-MIŽES d.o.o. obvezala vršiti prodaju te robe u svom poslovnom prostoru u ime i za račun tužitelja. Tužitelj se za te obveze TP-MIŽES d.o.o. obvezao TP-MIŽES d.o.o. isplaćivati mjesečnu naknadu od 10% od maloprodajne cijene pojedinog prodanog artikla. Ujedno su ta trgovačka društva ugovorila da će se radi osiguranja budućeg potraživanja tužitelja u iznosu od 250.000,00 kn na preuzetu robu osnovati i založno pravo na nekretnini upisanoj u PL. 1185 k.o. Varaždin na čkbr. 2465 kuća i zgrada u Jalkovečkoj ulici. Upravo temeljem te ugovorne odredbe (čl. 11 ugovora) sastavljena je i dana 15.11.2006.g. založna izjava, a kojom je ovdje III. tuženik dozvolio uknjižbu prava zalogu na nekretninama upisanim u z.k. ul. 3077 k.o. Beretincec i z.k. ul. 3078 k.o. Beretincec za iznos od 250.000,00 kn s kamatom, naknadama i troškovima temeljem poslovnog odnosa između tužitelja i TP-MIŽES d.o.o., a što znači temeljem ugovora od 27.09.2000.g. Navedeno i proizlazi iz ugovora i založne izjave sa listova 5-6 spisa. Prema podacima iz z.k. izvataka sa listova 3 i 4 spisa vidljivo je da je na nekretninama upisanim u z.k. ul. 1344 k.o. Poljana Biškupečka, a koje su i predmet ovog postupka pod rednim br. 1 tereta i upisano upravo navedeno založno pravo prema naprijed navedenoj založnoj ispravi od 15.11.2006.g. i to pravo zalogu u iznosu od 250.000,00 kn sa kamatom, naknadama i troškovima u korist ovdje tužitelja.

Nastavno iz saslušanih direktora i III. tuženika sud je utvrdio da je doista postojala navedena poslovna suradnja između tužitelja i TP-MIŽES d.o.o., a koja je raskinuta tijekom

2005.g. Iste godine tj. 2005.g. je ovdje III. tuženik kao direktor TP-MIŽES d.o.o. i potpisao potvrdu-priznanicu o dugovanju TP-MIŽES d.o.o. prema tužitelju i to 12.12.2005.g. u iznosu od 51.671,31 kn, koju se obvezao izmiriti najkasnije u roku od 180 dana.

Tijekom dokaznog postupka je ustvari između stranaka postalo sporno koliko je dugovanje TP-MIŽES d.o.o. prema tužitelju u vezi čega je u spis i dostavljena bilješka sa lista 27 spisa s time da je i III. tuženik u svome iskazu tvrdio da bi ta visina duga trebala iznositi 21.000,00 kn. Slijedom toga je osporio vjerodostojnost svoje potvrde od 12.12.2005.g. navodeći da je istu potpisao pod prisilom i prijetnjom od strane direktora tuženika, a što je sve dovelo i do potpisivanja te potvrde. Smatra da bi se pregledom poslovnih knjiga kako tužitelja tako i TP-MIŽES d.o.o utvrdilo pravo stanje duga, a to je upravo taj iznos od 21.000,00 kn. Međutim isto tako se III. tuženik nije mogao izjasniti niti o visini robe koju je uopće primio od tužitelja iako je po mišljenju suda to trebao znati ukoliko je uredno vodio poslovne knjige u svom trgovačkom društvu kojega je čak bio i direktor. Imajući prednje u vidu sud smatra da su izjave III. tuženika o prisili i prijetnji za potpisivanje sporne potvrde od 12.12.2005.g. paušalne i vode isključivo pokušaju za umanjivanje obveze tuženika prema tužitelju, a to temeljem uknjiženog zalogu. Naime, III. tuženik uopće ne opisuje posebno te prisile i prijetnje osim što spominje prijetnju " ubojstvom", ali za to ne daje nikakve dokaze, niti dalje opisuje kada bi te prijetnje bile izrečene, tako da sud navedene tvrdnje nije uzeo kao istinite i vjerodostojne. Što se tiče nastavno visine kod potraživanja, a imajući u vidu prigovore III. tuženika, sud je i odredio dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem radi utvrđenja točne visine potraživanja, obzirom na odgovor na tužbu i koji dokaz je bio predložen u odgovoru na tužbu, međutim tuženici koji su pozvani na plaćanje predujma za to vještačenje za provedbu tog dokaza sukladno odredbi iz čl. 153 st. 1. ZPP-a, nisu podmirili taj trošak tako da je predmet dovršen bez provedbe tog dokaza, a uvažavajući ostale dokaze.

Imajući u vidu nespornu činjenicu postojanja obveznog odnosa između tužitelja i trgovačkog društva III. tuženika, a temeljem kojeg poslovnog odnosa je kasnije i došlo do uknjižbe prava zalogu na navedenim nekretninama kako to proizlazi iz z.k. ul. 1344 k.o. Poljana Biškupečka, zatim same založne izjave te konačno potvrde od 12.12.2005.g. sud je utvrdio da je doista TP-MIŽES d.o.o. ostalo dužno tužitelju upravo iznos od 51.671,31 kn, a to sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10.06.2006.g. kada je i došlo u zakašnjenje te i duguje kamatu sukladno odredbi iz čl. 29 st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08 ~ dalje ZOO).

Međutim, kao što je već rečeno, tuženici su u odgovoru na tužbu istaknuli i prigovor zastare, a to u odnosu na potraživanja kamata prema odredbi iz čl. 222 ZOO-a, dok dakle nisu istaknuli prigovor zastare na glavnično potraživanje. Ovdje se ističe da navedeni prigovor zastare nije osnovan. To iz razloga što je temeljem založne izjave od 15.11.2006.g. upisano založno pravo na nekretninama koje su predmetom ovog postupka kako u odnosu na glavnično potraživanje do 250.000,00 kn tako i u odnosu na kamate, naknade i troškove. Prema tome je založno pravo upisano i za zatezne kamate, pa se stoga ne može na njih primijeniti zastara u smislu odredbe iz čl. 222 st. 1. ZOO-a jer je zalogom na nekretnini stranaka osigurana i tražbina kamata te troškova. Do usvajanja istaknutog prigovora zastare bi došlo jedino u slučaju da je ovim založnim pravom osigurano samo glavnično potraživanje, a ne i kamate odnosno troškovi. Iz istog razloga je sud odredio i namirenje iz navedenog zalogu i parničnih troškova proizašlih iz ovog parničnog postupka kako je to i naznačeno u točki II/ izreke ove presude.

Samo založno pravo je uredno uknjiženo temeljem odredbi iz čl. 297 st. 1 i čl. 298 st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09 i 153/09 ~ dalje ZV). Kako je nesporno utvrđeno da TP-MIŽES d.o.o. nije isplatilo dužnu tražbinu tužitelju, a koja je tražbina bila osigurana založnim pravom na nekretninama tuženika to je tužitelj i stekao pravo prema odredbi iz čl. 336 st. 1. ZV namiriti se iz založene nekretnine.

Prema tome je sud i u cijelosti usvojio postavljen tužbeni zahtjev, a kako je to i naznačeno u izreci ove presude.

Ujedno je sud usvojio i zahtjev za upis zabilježbe spora temeljem odredbe iz čl. 81 i čl. 82 Zakona o zemljišnim knjigama (Nar. nov. broj 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13 i 60/13 - dalje ZZK), pa je sukladno tim zakonskim odredbama odredio uknjižbu zabilježbe spora, kako je to i naznačeno u izreci ove odluke pod rješenjem. Sud je našao navedeni zahtjev osnovanim obzirom da iz sadržaja z.k. izvatka sa listova 3-4 i vidljivo da na navedenoj nekretnini postoji upisano više založnih prava u korist različitih vjerovnika pa s toga smatra da postoji pravni interes tužitelja da se zabilježi ovaj spor u zemljišnoj knjizi.

Posebno se dodaje da sud nije prihvatio kao istinit i vjerodostojan iskaz III. tuženika koji se odnosi na prigovor na visinu potraživanja tužitelja te činjenica vezanih na potpisivanje potvrde priznanice od 12.12.2005.g., jer navedeno III. tuženik nije ničime dokazao kao niti I. i II. tuženici. Što se tiče dokaza koji se odnosi na preslike ugovora o prodaji robe na kredit sa listova 13-14 spisa te dopisa od 15.06.2004.g. sa lista 17 spisa, navodi se da sud smatra te dokaze irelevantnim za ishod ovog postupka te isti samo dokazuju način provedbe poslovnog odnosa tužitelja i TP-MIŽES d.o.o. prema ugovoru od 27.09.2000.g.

Obzirom na prednje presuđeno je i riješeno kao u izreci.

Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154 st. 1 ZPP-a. Sud je tužitelju priznao i dosudio trošak sastava tužbe po punomoćniku u osobi odvjetnika prema tbr. 7 toč. 1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12 ~ dalje OT) u iznosu od 1.000,00 kn, zatim za zastupanje po punomoćniku na tri ročišta kod suda i to 04.04. i 21.10.2014.g. te 07.09.2015.g. svaki puta po 1.000,00 kn prema tbr. 9 toč. 1 OT, za zastupanje na ročištu dana 08.07.2014.g. iznos od 500,00 kn prema tbr. 9 toč. 2 OT, za zastupanje po punomoćniku na ročištu za objavu presude iznos od 500,00 kn prema tbr. 9 toč. 3 OT te za sastav podneska s očitovanjem odgovora na tužbu prema tbr. 8 toč. 1. OT također iznos od 1.000,00 kn i za pribavu z.k. izvatka iz zemljišne knjige prema tbr. 32 OT iznos od 250,00 kn. Na navedene iznose tužitelju je priznat i trošak PDV prema tbr. 42 OT u ukupnom iznosu od 1562,50 kn, a priznat je tužitelju i trošak sudske pristojbe za z.k. izvadak u iznosu od 20,00 kn, zatim za tužbu i presudu svaki puta u iznosu od 867,00 kn. Dakle je tužitelju priznat i dosuđen trošak u ukupnom iznosu od 9.566,50 kn. Napominje se da je sav priznati trošak bio i potreban za ovaj postupak prema odredbi iz čl. 155 ZPP-a, a isti je i usklađen s važećom OT. Dodaje se da tužitelju nije priznat trošak sudske pristojbe za izvadak iz zbirke isprava jer tužitelj taj trošak nije ničime dokumentirao.

U Varaždinu, dana 23. rujna 2015. godine

S U D A C:
Lidija Krašek, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu u Varaždinu, putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

Žalba protiv rješenja ne zadržava provedbu rješenja.

DNA:

1. Odvjetničko društvo Golubić & Šikić, Čakovec, Vl. Nazora 18 (za tužitelja)
2. Odvjetnik Franjo Šebijan, Varaždin, Pavlinska 5 (za tuženike)